Tárgy: igényérvényesítés jogellenes módja

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2025. F. 251/7.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa […] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. november 24. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács […] eljárás alá vont ügyvéd felelősségét kisebb súlyú fegyelmi vétségben állapítja meg, ezért a fegyelmi eljárást

m e g s z ü n t e t i , é s í r á s b a n f i g y e l m e z t e t i .

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:
2025.04.02-án érkezett a Budapesti Ügyvédi Kamarához a bejelentő bejelentése, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédhez méltatlan levelét kifogásolta.
2025.04.11-én a vezető fegyelmi biztos hivatalból előzetes vizsgálatot rendelt el.
Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételt tett.
2025.08.05-én a fegyelmi biztos határozatával az előzetes vizsgálat megszüntetése mellett figyelmeztetést alkalmazott az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.
A bejelentő kifogást nyújtott be a fegyelmi biztos előzetes vizsgalatot megszüntető határozatával szemben.
Az Országos Vezető Fegyelmi Főbiztos megbízásából a MÜK Országos Fegyelmi Főbiztosa a BÜK Fegyelmi Biztosát fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította.
2025.09.25-én a fegyelmi biztos a határozatát visszavonta, és az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A tényállás:
K.G. és F.T. megbízást adott a bejelentő részére foglaló visszakövetelése iránti perben. A bíróság K.G. keresetét jogerősen elutasította, akiben az a meggyőződés alakult ki, hogy a bejelentő nem megfelelően látta el a jogi képviseletét, és ennek következtében különböző jogcímeken összesen 50 millió forintot követelt tőle. K.G. a bejelentővel szembeni igény érvényesítésére adott megbízást az eljárás alá vont ügyvédnek. Az eljárás alá vont ügyvéd felszólító levelet küldött a bejelentőnek, amelyben többek között az alábbiakat írta:
„Amennyiben 15 napon belül nem rendezi a fentieket, illetve életképes egyezségi javaslattal nem él, Megbízóim a következő lépéseket fogják megtenni:
1. Polgári peres eljárás megindítása
Részletes, kiterjesztett keresetlevél benyújtásával fordulnak az illetékes bírósághoz, amelyben a fent jelzett 50.000.000 Ft kártérítés és sérelemdíj megfizetését fogják követelni, továbbá hivatkoznak az ügyvédi megbízás megszegésére, a szándékos károkozásra és a Ptk. szerinti minden jogkövetkezményre (6:142. §, 6:143. §, 6:519. § stb.). Emellett Megbízóim kérni fogják a perköltség, illetőleg az egyéb járulékos károk maradéktalan megtérítését is.
2. Büntetőfeljelentés
A megfelelő fórumoknál feljelentést fognak tenni a rágalmazás, zaklatás és esetlegesen felmerülő közokirat-hamisítás, hivatali eljárásban való félrevezetés, vagy más, a Btk. által szankcionált bűncselekmények gyanújával.

3. Új kamarai eljárás és fegyelmi panasz
Megbízóim kibővített bizonyítékokkal (SMS-ek, tanúnyilatkozatok, hangfelvételek, e-mailek, aláírt dokumentumok) egy ismételt, átfogó bejelentést terveznek tenni a területileg és / vagy illetékesség szerinti illetékes Ügyvédi Kamara, valamint a Magyar Ügyvédi Kamara felé, ügyvédhez méltatlan magatartás, fegyelmi vétség megállapítása céljából.
4. Nyilvánossághoz fordulás
Amennyiben a peren kívüli egyezség elmarad, Megbízóim a történteket – valamennyi bizonyítékukkal alátámasztva – a sajtó, különféle jogvédő szervezetek, valamint egyéb nyilvános fórumok elé tárhatják, amelyek tovább súlyosbíthatják az Ön szakmai pozícióját és megítélését."

A követelt 50 millió forint összeg megfizetésének elmaradása esetére az eljárás alá vont ügyvéd többször kilátásba helyezte a fenti eljárások megindítását.
KG. és F.T. és a bejelentő viszonya rendkívüli mértékben megromlott, olyannyira, hogy a bejelentő egzisztenciáját, hírnevét, ügyvédi praxisát is fenyegetve érezte, bár nem volt tudomása vele szemben megindított polgári eljárásról.
A bejelentő említést tett a rendőrkapitányság előtt hamis vád vétsége miatt elrendelt nyomozásról, amelyben őt – mint feljelentőt – tanúként hallgatták meg, de az ügy egyéb fejleményéről sem ő, sem az eljárás alá vont ügyvéd nem rendelkezett információval.

A fegyelmi eljárás elrendelését követően az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő felvették egymással a kapcsolatot, többek között tisztázták a bejelentő által sérelmezett levél tartalmát, az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőtől a kifogásolt részek vonatkozásában elnézést kért.

A fegyelmi biztos végindítványa:
A fegyelmi biztos fenntartotta az eljárást kezdeményező határozatában írtakat, hivatkozott továbbá a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottságának, a Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Bizottságának büntetőeljárás és egyéb hasonló akarathajlító eszközök alkalmazását megítélő gyakorlatára, amit a Fővárosi Törvényszék és a Kúria számos döntése is megerősít.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:
Az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli észrevételében írtakat annyiban módosította, hogy elfogadta az ügy tárgyává tett magatartás megítélésének említett gyakorlatát, saját tapasztalatlanságára hivatkozva elnézést kért a bejelentőtől. A terhére rótt fegyelmi vétséget elismerte.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:
A fegyelmi biztos indítványa alapos.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1. § (1) Az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül - az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita - lehetőség szerinti - megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.
(3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.
Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (ÜESZ) 2.1.pontja értelmében: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez.

Az eljárás alá vont ügyvéd, azzal, hogy K.G. megbízásából írt felszólító levelében a polgári jogi igény kielégítésének elmaradása esetére büntetőeljárás és kamarai fegyelmi eljárás megindítását helyezte kilátásba, megszegte a fenti normákat.
A levél tartalma, a sérelmezett mondat feltételes módú megfogalmazása, a címzettben indokolatlan fenyegetettséget váltott ki. Ez túlmutat a hivatásrendi normákban megfogalmazott lehetőségeken és igényérvényesítési kötelezettségen, az ügyvédi tevékenységhez nem méltó fordulat.

Nem fogadható el az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezése, hogy a levél csupán a jogi helyzetet ismertette, a bejelentő tájékoztatását szolgálta volna, hiszen a megelőző eljárások már igazolták a bejelentő által képviselt álláspontot, a vele szemben korábban indított fegyelmi eljárást az illetékes ügyvédi kamara fegyelmi vétség hiányában megszüntette és semmilyen más eljárás nem indult ellene, azon kívül, hogy a volt ügyfele, már szinte zaklatás-szerű magatartását kellett megfelelő módon kezelnie.
A Fegyelmi Tanács, a fegyelmi biztos által hivatkozott fegyelmi és bírósági gyakorlattal egyetértve, kiemeli, hogy nem tekinthető az Üttv. 1. § (1) bekezdésben és az ÜESZ 2.1. pontjában írt jogszerű ügyfélérdek érvényesítésnek a polgári jogi igény miatt küldött felszólítólevélben büntetőfeljelentés vagy kamarai fegyelmi eljárás kilátásba helyezése arra az esetre, ha a felszólított nem teljesítené a vélt vagy jogos polgári jogi igényt.
Egy meg nem fizetett – jelen esetben még el sem bírált – kétes követelés vélt adósát kívánták ilyen módon is fizetésre ösztönözni.
Egy polgári jogi eljárás megindításának jogkövetkezményei semmiképpen nem hasonlíthatóak össze egy büntető- vagy fegyelmi eljárásával, ez utóbbiak sokkal súlyosabbak, a terheltet sokkal inkább megviselik még akkor is, ha adott esetben azt a hatóság megszünteti.
A büntető vagy fegyelmi eljárás megindításával való fenyegetőzés olyan súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy megfenyegetettben komoly félelmet keltsen, aminek hatására a célszemély, eredeti szándékával, meggyőződésével ellentétesen cselekedjék, vagyis az ilyen megfogalmazás akarathajlító hatással bír. A fenyegetéssel történő kényszerítés egyik tipikus módja a hatóságoknál történő feljelentés kilátásba helyezése annak érdekében, hogy a fenyegető érvényt szerezzen az akaratának.
Még súlyosabb a helyzet, ha az ilyen cselekmény ügyvédi közreműködéssel történik, mert ezáltal a célszemély joggal feltételezheti, hogy a levél tartalma jogszerű, az ügyvéd, mintegy legalizálja azt.

Az sem volt elfogadható védekezés, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megbízója kifejezett utasítására fogalmazta meg a kifogásolt felszólítást.
Tény, hogy az Üttv. 39. § (3) bekezdésben írtak szerint a jogi képviselet ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el, azonban a (4) bekezdés alapján az ügyvéd köteles megtagadni az ügyfél utasításának végrehajtását, ha az jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.

Az említett magatartás sérti az ÜESZ alábbi pontjaiban írtakat is.
13.1. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.
13.3. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója
a) nyilatkozatait, beadványait és különösen perbeszédeit jogilag megalapozottan és igényesen készíti és adja elő.
13.4. Az ügyvédi tevékenység gyakorlói egymással szemben fokozott igényességgel teljesítik kötelezettségeiket, jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn, ennek körében munkájukat a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik.

Az Üttv. 107. § a) pontja értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvéd, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

A szabályok és következmények kötelező ismerete és alkalmazása okán a fentiek szándékos fegyelmi vétségnek minősülnek.

Az Üttv. 131. § (3a): A fegyelmi tanács az eljárás megszüntetése mellett írásban figyelmeztetést alkalmazhat, ha az eljárás alá vont személy felelősségét kisebb súlyú fegyelmi vétségben állapítja meg.

A Fegyelmi Tanács az első levél vonatkozásában megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kisebb súlyú fegyelmi vétséget követett el, azonban annak vétkességi foka nem éri el azt a szintet, ami már vele szemben fegyelmi büntetés alkalmazását vonná maga után, ezért a vétség megállapítása és írásbeli figyelmeztetés mellett, megszüntette az eljárást.

Az Üttv. 131. § (3a.) bekezdése csak 2025. július 1. napjával lépett hatályba, de a FESZ 1.5. pontja alapján eszerint kell eljárni. /Amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni/.

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményt nem talált, enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvédnek a fegyelmi felelősséget elismerő, belátó nyilatkozatát és azt, hogy a bejelentőtől elnézést kért.

A fegyelmi tanács a költségekről a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) szóló MÜK Szabályzat 40.2. a) pontja szerint határozott.

A Fegyelmi Tanács határozata 2026. január 20. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 251.)